

Høringsnotat om forslag til endringer i forskrift 20. desember 2007 nr. 1723 om målenheter og måling og om opphevelse av forskrift 21. desember 2007 nr. 1734 om krav til målekar for fisk

1 Bakgrunn

Fra 1. januar 2016 ble det innført en ny finansieringsmodell for en rekke av Justervesenets tilsynsområder. Modellen innebærer en overgang fra gebyrer ilagt for hvert tilsynsbesøk, til en fast årsavgift til dekning av Justervesenets utgifter for det enkelte tilsynsområde.

Formålet med omleggingen var at Justervesenet ved å kunne sette inn målrettede tiltak der de trengs mest, kan oppfylle tilsynsplikten basert på risiko for overtredelser. Dette gir en mer effektiv bruk av tilsynsressursene.

Årsavgift for fiskemottak var omfattet av omleggingen. Tilsynsavgiften for fiskemottak er fastsatt i forskrift 20. desember 2007 nr. 1723 om målenheter og måling § 6-2, og varierer mellom 5 000 kroner og 80 000 kroner, avhengig av fiskemottakets omsetning. Fiskemottak som mottar mindre enn 10 tonn fisk per år, skal ikke betale årsavgift.

Etter vedtakelsen av de nye forskriftene har departementet blitt oppmerksom på enkelte utilsiktede konsekvenser. Spesielt gjelder dette at to selskaper med samme omsetning kan få forskjellig avgift dersom de eier et ulikt antall fiskemottak.

2 Hovedtrekk i forslaget

Nærings- og fiskeridepartementet legger i dette høringsnotatet frem forslag til ny avgiftsmodell for fiskemottak. Forslaget innebærer i hovedtrekk:

- Årsavgiften baseres på omsetningen til selskapet som eier fiskemottaket/fiskemottakene, og ikke det enkelte fiskemottak. For selskaper som eier flere fiskemottak, innebærer dette at det kun skal beregnes og betales én avgift.
- Unntaket for selskaper som mottar mindre enn 10 tonn fisk, videreføres.
- Avgiftssatsen settes til 0,5 promille av selskapets årsumsetning i foregående år.
- Dersom selskapet kan dokumentere at deler av selskapets omsetning stammer fra annen virksomhet enn det som årsavgiften er ment å dekke (målinger knyttet til mottak av fisk og målinger knyttet til pakking av mottatt fisk og pakking av prosessert mottatt fisk), kan omsetningen som stammer fra annen virksomhet, trekkes fra grunnlaget for årsavgiften.
- Det fastsettes et avgiftstak på 300 000 kroner.
- Årsavgift på mindre enn 1 000 kroner vil ikke bli innkrevd.

Den nye avgiftsmodellen foreslås inntatt som ny § 6-3 i forskrift om målenheter og måling. Nåværende § 6-3 til § 6-10 blir § 6-4 til § 6-11. Forslagene er nærmere omtalt i høringsnotatets kapittel 3.

Departementet foreslår også å oppheve forskrift av 21. desember. 2007 nr. 1734 om krav til målekar for fisk. Det foreslås også enkelte mindre rettelser i forskrift om målenheter og måling. For nærmere omtale vises det til høringsnotatet kapittel 4 og 5.

3 Forslag til ny modell for årsavgift knyttet til mottak av fisk.

3.1 Dagens finansieringsmodell

Brukerfinansieringsgraden for tilsyn med fiskemottak har tidligere vært svært lav. Tilsyn med fiskemottak krever mye reising, og det er ofte behov for flere kontrollører per tilsyn. I tillegg er kontrollen som utføres, tidkrevende.

Erfaringene Justervesenet har gjort, særlig gjennom risikobasert tilsyn, viser en forholdsvis stor andel feil i måleresultatene ved fiskemottak. Det har derfor vært og er nødvendig å sette inn tiltak som bidrar til tilfredsstillende nøyaktige målinger. Både Justervesenet og Fiskeridirektoratet ser på fiskemottak som et område med betydelig risiko ved feil i målinger, og det planlegges økt samarbeid med Fiskeridirektoratet og økt antall ikke-varslede risikobaserte tilsyn.

Fiskemottak varierer både i størrelse og omsetning, og ressursbruken per fiskemottak avhenger av antall måleredskaper på stedet.

Årsavgiftene for fiskemottak i henhold til forskriften som trådte i kraft 1. januar 2016, er angitt i tabellen nedenfor:

Måleredskap/målinger	Kategori	Årsavgift i kroner
Målinger i forbindelse med fremstilling av ferdigpakninger i fiskemottak og vekter i fiskemottak, som mottar mer enn 10 tonn fisk per år (per mottak)	Med under 5 mill. kroner i omsetning per år	5 000
	Med 5–50 mill. kroner i omsetning per år	25 000
	Med mer enn 50 mill. kroner i omsetning per år	80 000

Systemet innebærer at årsavgiften etter dagens regelverk skal beregnes for det enkelte fiskemottak. Grunnlaget for nivået på årsavgiften er omsetningen for landet fisk ved fiskemottaket. Det enkelte fiskemottak skulle i utgangspunktet innrapportere omsetningen for landet fisk til Justervesenet. Departementet har latt dette bero etter at behovet for endring av beregningsmodellen meldte seg tidligere i år.

3.2 Behovet for endring av modellen for årsavgift for fiskemottak

Etter at den nye avgiftsmodellen trådte i kraft 1. januar 2016, har det kommet reaksjoner fra fiskerinæringen. Reaksjonene gjelder blant annet at økningen fra fjorårets gebyrer til årets avgift kan bli stor for enkelte fiskemottaksbedrifter. I tillegg har beregningsmåten for avgiftene vist seg å få utilsiktede konsekvenser. Dette skyldes blant annet at den samlede årsavgiften som et fiskemottaksselskap skal betale, kan påvirkes av hvor mange fiskemottak selskapet eier. Eksempelvis kan to bedrifter som begge har en omsetning på 110 mill. kroner, bli ilagt forskjellige årsavgifter hvis den ene bedriften har ett mottak og den andre to. Hvis omsetningen er 55 mill. kroner på hvert av de to mottakene, vil eierbedriften etter nåværende

avgiftsmodell bli ilagt en årsavgift på 160 000 kroner, mens årsavgiften for bedriften med kun ett mottak blir 80 000 kroner.

Slike virkninger var ikke tilsiktet fra departementets side. Det ble derfor besluttet å vurdere modellen på nytt, og av samme grunn er det heller ikke blitt innkrevet avgifter etter gjeldende regelverk.

3.3 Avgiftspliktig enhet

I avgiftsmodellen som trådte i kraft 1. januar 2016, er avgiften basert på omsetningen i det enkelte fiskemottak.

Etter en fornyet vurdering foreslår Nærings- og fiskeridepartementet at avgiften beregnes på grunnlag av omsetningen til den juridiske enheten som eier fiskemottak. Det vil innebære at fiskemottaksselskaper kun ilegges én årsavgift, uavhengig av hvor mange fiskemottak selskapet eier.

Nærings- og fiskeridepartementet har vurdert om avgiften bør ilegges og beregnes på konsernnivå, dvs. der to eller flere selskaper som eier hver sine fiskemottak, inngår i samme konsern. Konsernforhold innebærer normalt at konsernselskapene i større eller mindre grad utgjør en økonomisk og organisatorisk integrert enhet. Rettslig sett består et konsern av selvstendige rettssubjekter. De enkelte selskapene i konsernet er selv ansvarlig for sine forpliktelser, for eksempel når det gjelder å betale ilagte avgifter. Det tilsier at årsavgiften beregnes på selskapsnivå.

Å beregne avgift på konsernnivå vil i tillegg til å være administrativt krevende også innebære at eierstrukturen må tas med i beregningen. En konsolidert avgift på konsernnivå vil kreve at det tas standpunkt til fordelinger mellom konserner hvor det ikke er heleide konsernselskaper som driver den avgiftspliktige virksomheten. Dette vil etter departementets vurdering ikke medføre at modellen oppfattes som mer rettferdig eller forutsigbar. Departementet foreslår derfor at årsavgiften beregnes på selskaps-, ikke konsernnivå.

3.4 Avgiftens størrelse

Departementets vurdering er at den relative avgiftsbyrden er lik for aktørene, hensyntatt selskapets størrelse. Det tilsier at avgiften settes som en prosentandel eller promilleandel av selskapets totale omsetning. Basert på vedtatt tilsynsomsfang, foreslår departementet på denne bakgrunn at satsen settes til 0,5 promille av selskapets totale omsetning som angitt i siste årsregnskap.

For store selskaper kan en avgiftssats på 0,5 promille av årsumsetningen medføre et avgiftsbeløp som isolert sett oppfattes som urimelig høyt. Departementet foreslår derfor at årsavgiften maksimalt skal være 300 000 kroner. Med en avgiftssats på 0,5 promille vil avgiftstaket nås ved en årsumsetning på 600 mill. kroner.

Departementet foreslår at det ikke skal innkreves årsavgift som er beregnet til mindre enn 1 000 kroner. Departementet viser til at det bør være forholdsmessighet mellom størrelsen på årsavgiften og Justervesenets administrative kostnader knyttet til å inndrive den.

Departementet vil påpeke at forslaget ikke innebærer et prinsipielt avgiftsfritak for de minste fiskemottaksselskapene, men at de slipper å innbetale beregnet årsavgift dersom denne er mindre enn 1 000 kroner.

3.5 Grunnlag for beregning av årsavgiften

Det er viktig at grunnlaget for årsavgiften baseres på offentlige og lett tilgjengelige tall. Der hvor selskapet har innrapportert tilstrekkelige tall i andre sammenhenger, bør disse benyttes ved beregningen.

De fleste berørte selskapene er aksjeselskaper som hvert år sender inn årsregnskapet til Regnskapsregisteret hos Brønnøysundregistrene. Årsregnskapene er offentlig tilgjengelig, og Justervesenet kan enkelt innhente omsetningstall for fiskemottaksselskapene. Departementet vurderer det derfor som hensiktsmessig å basere årsavgiften på omsetningen som er ført i selskapenes siste innsendte årsregnskap. Dette vil spare fiskemottaksselskapene fra å måtte rapportere tall på omsetning knyttet kun til mottak av fisk til Justervesenet.

Foretak som ikke er underlagt innsendingsplikt må sende godkjent årsregnskap til Justervesenet slik at avgiften kan beregnes særskilt.

For å sikre at årsavgiftene er basert på korrekte omsetningstall, foreslår departementet at Justervesenet sender forhåndsvarsel til selskapene om avgiftsgrunnlaget og anslått årsavgift med en kort frist for selskapene til å fremme innsigelser til avgiftsgrunnlaget.

Ved at årsavgiften beregnes ut fra foregående års regnskapstall, innebærer ordningen at det ikke foreligger beregningsgrunnlag for nye aktører det første driftsåret. Departementet foreslår derfor at nye virksomheter sender inn omsetningstall per 30. november i det nye driftsåret. Avgift beregnes og innkreves av faktisk omsetning frem til innrapporteringstidspunktet. Dette kan gi en rabatt ved at omsetning for desember ikke regnes med, men anbefales likevel lagt til grunn for at avgift for tilsynsaktivitet skal kunne ilegges også i oppstartsåret.

3.6 Beregningsgrunnlag for selskaper som driver med annen virksomhet i tillegg til mottak av fisk

Årsavgiften for fiskemottak er ment å dekke tilsyn til målinger knyttet til mottak av fisk og målinger knyttet til pakking av mottatt fisk og pakking av prosessert mottatt fisk.

Noen selskaper som har virksomhet knyttet til annet enn målinger knyttet til mottak av fisk og pakking av mottatt eller prosessert fisk, driver også med annen næringsvirksomhet enn den som kan knyttes til landing av fisk. Eksempler på slik virksomhet er:

- a) Salg av drivstoff til båter og annen servicevirksomhet til fartøy.
- b) Pakking og videreforedling av fisk der noe av fisken landes ved foretaket, mens resten av fisken kjøpes fra andre bedrifter som lander fisk.

Avgiftsplikten er knyttet til Justervesenets tilsynsforpliktelse iht. måleloven. Den samlede årsavgiften skal dekke Justervesenets kostnader til tilsyn på området. Departementet foreslår derfor at beregningsgrunnlaget for årsavgiften etter søknad kan reduseres der hvor det kan dokumenteres omsetning som ikke er knyttet til virksomhet som tilsynet har til formål å dekke.

På denne bakgrunn foreslås det at dersom selskapet dokumenterer at selskapets omsetning stammer fra annen virksomhet enn målinger knyttet til mottak av fisk og pakking av mottatt fisk og prosessert mottatt fisk, bør omsetningen knyttet til den andre virksomheten kunne trekkes fra grunnlaget for årsavgiften.

Som nevnt i pkt. 3.5 vil Justervesenet sende ut beregningsgrunnlaget før utskrivning av avgiften. I det tilfellet at selskapene har omsetning som ikke er knyttet til tilsynsområdet, foreslår departementet at selskapene at de som krever endring av avgiftsgrunnlaget, må sende inn dokumentasjon når de mottar forhåndsvarsel fra Justervesenet om ileggelse av årsavgift og størrelsen på denne. I det tilfellet at avgiftspliktig enhet ikke er underlagt innsendingsplikt etter regnskapsloven § 8-2, jfr. § 1-2, skal spesifikasjon og dokumentasjon for omsetning utenfor tilsynsområdet vedlegges ved innsending av beregningsgrunnlaget til Justervesenet.

Dokumentasjonskravet må etter departementets syn innrettes slik at det reduserer faren for misligheter, samtidig som aktørene og samfunnet for øvrig må ha tillit til at avgiften som ilegges er korrekt.

Departementet har vurdert hvordan dokumentasjonskravet kan sikre at et eventuelt fratrekk i omsetningsgrunnlaget er korrekt. Ett alternativ er at Justervesenet kontrollerer innsendt dokumentasjon. Foretakene må da sende inn detaljerte spesifikasjoner fra årsregnskapet som viser fordeling av inntektene knyttet til henholdsvis området som er innenfor og utenfor Justervesenets tilsynsområdet. Justervesenets kostnader til slikt arbeid vil måtte dekkes gjennom årsavgiften. I og med at Justervesenet ikke har annet grunnlag for en slik vurdering enn det som sendes inn fra selskapet, vil en verifikasjon være tidkrevende og komplisert. Etter departementets syn bør Justervesenet prioritere tilsyn med vekter og ikke detaljkontroll av regnskapsinformasjon.

Det andre alternativet er at det stilles krav om at dokumentasjon som selskapene sender inn til Justervesenet, skal bekreftes av revisor eller ekstern regnskapsfører. Det vil sikre at tallene kontrolleres og bekreftes av en uavhengig tredjepart.

Krav til ekstern bekreftelse kan påføre selskapene en kostnad. For store selskaper vil et slikt krav være relativt sett mindre byrdefullt enn for mindre selskaper. Kostnadene ved å separere omsetningstallene i henholdsvis tilsynspliktig og ikke tilsynspliktig virksomhet vil ved den foreslåtte modellen oppstå uavhengig av om det er Justervesenet som skal etterprøve tallene eller om de bekreftes av selskapets egen regnskapsfører eller revisor. For selskaper med lav omsetning kan det også være at kostnadene for å få attestert dokumentasjon vil være høyere enn beløpet selskapet skal betale i årsavgift. Samtidig vurderer departementet at totalkostnaden blir mindre dersom dokumentasjonen skal bekreftes av revisor eller regnskapsfører fremfor at Justervesenet skal kontrollere den. Dette er fordi revisor og regnskapsfører forutsetningsvis er kjent med selskapets økonomi og trolig kan utføre kontrollen med færre ressurser og på en mer effektiv måte.

På bakgrunn av ovennevnte foreslår departementet et krav om bekreftelse fra revisor eller ekstern regnskapsfører. Justervesenet vil imidlertid, dersom etaten finner grunn til det, kunne foreta stikkprøvekontroller av dokumentasjonen for å etterprøve om innsendte opplysninger stemmer med de faktiske forhold. I tillegg kan Justervesenet med hjemmel i lov om målenheter, målinger og normalt § 23, kreve opplysninger når disse er av betydning for tilsynet.

3.7 Skjønnsberegning av avgift

I det tilfellet at avgiftspliktig virksomhet ikke innleverer offentlig årsregnskap eller leverer regnskap direkte til Justervesenet innen en gitt frist, foreslår departementet at Justervesenet skal kunne fastsette avgiftsgrunnlaget etter eget skjønn.

4 Opphevelse av forskrift om krav til målekar for fisk

Målekar for fisk benyttes til fastsettelse av mengde fisk, der volumet man finner ved å benytte målekaret, omgjøres til masse basert på en omregningsfaktor for hvert enkelt fiskeslag. Målekar benyttes til pelagisk fisk (sild og makrell). Omfanget av bruken av målekar er svært begrenset. Målekar brukes kun for føringsbåter som utsteder landings- eller sluttseddel på sjøen basert på målinger.

For at målekar for fisk skal kunne brukes for å fastsette mengde fisk for føring på sluttseddel, må Fiskeridirektoratet gi dispensasjon fra veieplikten som er fastsatt i Fiskeridirektoratets forskrift om landings- og sluttseddel § 5.

Forskrift 21. desember. 2007 nr. 1734 om krav til målekar for fisk fastsetter krav til målekar ved salg og under bruk. Det er identiske krav ved salg og under bruk. Det er imidlertid problematisk å håndheve kravene. For det første er det vanskelig å foreta en oppmåling av målekar under bruk. Oppmåling må skje ved å fylle karene med kjent mengde vann, men siden karene er perforerte for nødvendig avsiling av vann når fisken måles, vil dette gjøre oppmålingen svært usikker. Dermed er det vanskelig å føre tilsyn med sikkert resultat. Videre er måleresultatet ved bruk av målekar avhengig av at karet fylles helt opp. Dette kan i praksis være vanskelig å gjennomføre, og måleresultatet vil dermed bli usikkert og unøyaktig.

Problemer knyttet til oppmålingen og avhengigheten av at målekaret fylles helt opp medfører etter Justervesenets vurdering svært unøyaktige målinger. Målinger med målekar kan gi inntrykk av å være nøyaktige, men det er villedende. Målekarene brukes der det gis dispensasjon fra veieplikten jf. landingsforskriften. Måleredskapet skal være tilsvarende den vekt som det gis dispensasjon fra, og samme krav til nøyaktighet som kreves ved veiing legges til grunn. I realiteten er nøyaktigheten som kreves ved veiing, ikke praktisk mulig å oppnå ved bruk av målekar. Krav og tilsyn på dette området kan derfor vanskelig bidra til at målingene blir tilstrekkelig nøyaktige og kan derfor ikke oppfylle formålet med lov om målenheter, måling og normaltid.

Departementet vurderer at endrede krav eller en annen tilsynsform vanskelig kan bidra til at målingene ved bruk av målekar blir tilstrekkelig nøyaktige. Siden målingene ligger til grunn for opplysninger på sluttseddelen, vil de danne grunnlag både for økonomisk oppgjør og ressursforvaltning. Veieplikten og krav til vekter sørger for at fisk som veies, blir målt langt mer nøyaktig enn fisk som mengdefastsettes ved målekar. Der det tidligere har vært brukt målekar, må båteier gå til anskaffelse av godkjent vekt. Per i dag gjelder dette kun én båt. Siden bruken av målekar er svært begrenset, i tillegg til at det er vanskelig å føre tilsyn med sikkert resultat, foreslår departementet å oppheve forskrift om målekar for fisk.

Opphevelsen gjør det nødvendig med endringer i forskrift om målenheter og måling §§ 3-1 og 3-4 som fastsetter hvilke måleredskaper som er underlagt krav henholdsvis ved salg av måleredskapet og ved bruk av måleredskapet.

5 Andre forslag til endringer i kapittel 6 i forskrift om målenheter og måling

Departementet foreslår enkelte andre mindre rettelselser i kapittel 6 i forskrift om målenheter og måling.

Forskrift om målenheter og måling ble endret 20. april 2016 som følge av tilpasning til nye EU-direktiver. Henvisningen i § 6-1 til § 4-7 foreslås av denne grunn endret slik at § 6-1 viser til § 4-30.

I § 6-2 tabell 11 foreslås det for måleredskap av typen små og mellomstore målesystemer for kontinuerlig og dynamisk måling av andre væsker enn vann på bensinstasjoner og lignende (per drivstoffanlegg) at angivelse av omsatt volum per år, i kolonne Kategori, endres fra enheten m³ til enheten liter, da dette er målenheten bransjen selv bruker. De reelle volumgrensene endres ikke.

I § 6-3 tabell 12 foreslås det å ta inn en ny kolonne som viser kapasitet på måleredskap/målinger angitt i tabellen. Dermed gjeninnføres kapasitetsgrensene som var angitt for samme måleredskap/målinger i tidligere utgaver av forskrift om målenheter og måling. Endringen gjøres for å unngå uklarheter som har oppstått etter at kapasitetsgrensene ble tatt ut.

6 Administrative og økonomiske konsekvenser

6.1 Endringer i årsavgiftsmodellen for fiskemottak

Forslaget innebærer en annen fordeling av årsavgiften til Justervesenets tilsyn med fiskemottak enn etter modellen som ble innført 1. januar 2016. En rekke selskaper som eier flere fiskemottak vil få en lavere årsavgift enn etter nåværende modell, mens enkelte andre selskaper vil få større avgift. De samlede kostnadene for næringen vil imidlertid ikke bli endret, da departementet har lagt til grunn at de foreslåtte endringene skal gi Justervesenet om lag de samme inntektene fra årsavgift av tilsyn med fiskemottak som tidligere er beregnet til 10,6 mill. kroner.

Det er likevel en viss usikkerhet ved dette estimatet, da både tilsynsaktiviteten og finansieringsformen for næringen er ny for året. Det vil kunne bli behov for å endre avgiftssatsene for å sikre at Justervesenets inntektsbehov knyttet til tilsyn av fiskemottak blir dekket, eller tilsvarende å sette satsene ned for å unngå overdekning av kostnadene. For å sikre at avgiftene for tilsyn er på rett nivå, skal Justervesenet evaluere innretningen av finansieringen/årsavgiften for alle næringer er gang per år. Dette gjelder også for fiskemottak.

Forslaget vurderes å ha få administrative konsekvenser for Justervesenet. Det vil kreve noe mer arbeid å fakturere et eget avgiftsbeløp for hvert selskap enn å ha noen bestemte beløp knyttet til terskelverdier som flere selskaper skal betale.

6.2 Opphevelse av forskrift om krav til målekar

De økonomiske og administrative konsekvensene ved å oppheve forskrift om krav til målekar vil være små. Opphevelse av forskriften vil medføre at Fiskeridirektoratet ikke kan gi dispensasjon fra veieplikten begrunnet i at det brukes et annet godkjent måleutstyr. Der det tidligere har vært brukt målekar, må båteier gå til anskaffelse av godkjent vekt. En slik vekt kan koste opp mot 30 000 kroner. Så langt Justervesenet kjenner til per i dag gjelder dette kun ett fartøy.

Tilsyn med målekar for fisk har vært prioritert lavt hos Justervesenet de senere årene på grunn av problemene knyttet til pålitelige resultater. Forskriftsopphevelsen vil derfor kun medføre marginale innsparinger i Justervesenet.

6.3 Andre forslag til endringer i kapittel 6 i forskrift om målenheter og måling

Departement antar at de øvrige forslagene til endringer i kapittel 6 i forskrift om målenheter og målinger ikke vil ha vesentlige administrative eller økonomiske konsekvenser for næringen eller Justervesenet.

7 Forslag til forskrift om endringer i forskrift om målenheter og måling

Forskrift om endringer i forskrift om målenheter og måling

Hjemmel: Fastsatt av Nærings- og fiskeridepartementet [...] med hjemmel i lov 26. januar 2007 nr. 4 om målenheter, måling og normaltid § 31.

I

I forskrift 20. desember 2007 nr. 1723 om målenheter og måling gjøres følgende endringer:

§ 3-1 bokstav k) oppheves. Nåværende bokstav l) til p) blir bokstav k) til o).

§ 3-4 første ledd bokstav n) oppheves. Nåværende bokstav o) til p) blir bokstav n) til o).

§ 6-1 første setning skal lyde:

Den som søker om typegodkjenning eller førstegangsgodkjenning etter § 4-30, skal betale gebyr til Justervesenet med kr 4 060 per oppmøte på brukerstedet og kr 1 880 per time Justervesenet bruker på stedet.

§ 6-2 tabell 11 skal lyde:

Tabell 11. Årsavgift

<i>Måleredskap/målinger</i>	<i>Kategori</i>	<i>Årsavgift i kr</i>
Vekter i dagligvarebutikker (per butikk)	-	1 460
Vekter i post i butikk og postkontor (per butikk/postkontor)		280
Taksametre (per måleredskap)	-	1 960
Målesystem for kontinuerlig og dynamisk måling av flytende gass (LPG) (per måleredskap)	-	4 500
Elektrisitetsmålere (per nettselskap)	med under 10 000 målepunkter	8 000

	med 10 000-50 000 målepunkter	28 000
	med over 50 000 målepunkter	60 000
Små og mellomstore målesystemer for kontinuerlig og dynamisk måling av andre væsker enn vann på bensinstasjoner og lignende (per drivstoffanlegg)	med under 500 000 l omsatt drivstoff per år (unntatt LPG)	670
	med 500 000-2 000 999 l omsatt drivstoff per år (unntatt LPG)	3 600
	med 2 001 000 – 4 000 000 l omsatt drivstoff per år (unntatt LPG)	8 850
	med mer enn 4 000 000 l omsatt drivstoff per år (unntatt LPG)	18 000

Ny § 6-3 skal lyde:

Årsavgift for tilsyn med fiskemottak

Selskap som eier ett eller flere fiskemottak hvor det utføres målinger i forbindelse med mottak og pakking av fisk, og eventuelt pakking av prosessert produkt av mottatt fisk, skal betale årsavgift for disse målingene. Dette gjelder likevel ikke selskaper som mottar mindre enn 10 tonn vill fisk per år i første hånd.

Årsavgiften er 0,5 promille av selskapets omsetning som fremgår av siste årsregnskap, men likevel ikke mer enn kr 300 000. Årsavgift på mindre enn kr 1 000 kreves ikke inn.

Foretak som ikke er omfattet av innsendingsplikten i regnskapsloven § 8-2, skal innen 30. juni hvert år uoppfordret oversende regnskap for foregående år til Justervesenet.

For nystiftede foretak innsendes omsetningstall per 30. november uoppfordret til Justervesenet senest 5. desember i etableringsåret. Omsetning per 30. november legges til grunn ved beregning av tilsynsavgift i stiftelsesåret.

Dersom selskapet kan dokumentere at deler av omsetningen stammer fra annen virksomhet enn den som fremgår av første ledd, skal slik omsetning trekkes fra avgiftsgrunnlaget. Dokumentasjonen skal være bekreftet av revisor eller ekstern regnskapsfører. For selskaper uten innsendingsplikt til regnskapsregisteret jf. tredje og fjerde ledd, skal slik dokumentasjon sendes inn sammen med regnskapet.

Justervesenet gis fullmakt til å fastsette nærmere frister og innhold i dokumentasjonskravene iht. herværende bestemmelse.

Nåværende § 6-3 til § 6-10 blir § 6-4 til § 6-11.

Ny § 6-4 tabell 12 skal lyde:

Tabell 12. Gebyrsatser

Måleredskap/målinger	Kapasitet	Gebyr per oppmøte i kr	Timegebyr i kr
Mellomstore vekter	<i>Fra 500 kg til 5 000 kg</i>	7 840	1 960
Tungvekter	<i>Over 5 000 kg</i>	15 880	1 960
Store målesystemer for kontinuerlig og dynamisk måling av andre væsker enn vann	<i>Over 400 l/min</i>	4 580	2 120
Andre måleredskaper og målinger, og tilsyn som ikke medfører transport og bruk av spesielt måleutstyr		4 200	1 960

II

Forskriften trer i kraft [**] 2016.

8 Forslag til forskrift om opphevelse av forskrift om krav til målekar

Forskrift om opphevelse av forskrift 21.desember 2007 nr. 1734 om krav til målekar for fisk

Hjemmel: Fastsatt av Justervesenet [**] med hjemmel i lov 26. januar 2007 nr. 4 om målenheter, måling og normaltids § 35, jf. § 7 og § 10 samt § 8, § 19 og § 30 og forskrift 20. desember 2007 nr. 1723 om målenheter og måling § 5-2 annet ledd.

I

Forskrift 21. desember 2007 nr. 1734 om krav til målekar for fisk oppheves.

II

Forskriften oppheves med virkning fra [**] 2016.